

**Какво е общото между заповед № 95-00-152 и законопроекта за консулското съдействие и обслужване?
(04.03.2013)**

На 31 май 2012 год. вече бившият министър на външните работи Младенов издаде заповед № 95-00-152, с която утвърди „проект за типов договор за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа за нуждите на консулското обслужване“. Разбира се, публикуваният на сайта на МВнР проект няма нищо общо със заповедта и най-нагло я нарушава, като в него е изпуснатата фразата „за нуждите на консулското обслужване“!

Понеже в края на 2012 година всички фирми за преводи, които имаха с МВнР сключени договори за извършване на официални преводи, получиха предизвестия за прекратяване на тези договори, те трябваше да сключат нови, за да имат право да извършват официални преводи, както самите те смятаха.

Обаче формулировката в заповедта „за нуждите на консулското обслужване“ съвсем ясно показва, че след като старите договори бяха прекратени, новите няма да имат същата сила и значение. Дори нещо повече - те

стават безсмислени. Защо ли? Защото консулско обслужване се извършва от консулствата в чужбина, а не в България. Освен ако се окаже, че ние сме чужденци в собствената си страна и се нуждаем от консулско обслужване тук?

Именно тази недомислица на бившия външен министър (или по-точно на антуража му от „юристи“) трябваше спешно да бъде изгладена. И как ли? Като се предложи и на бърза ръка се приеме един закон, който няма нищо общо с преводите, но по някакъв завъртян начин ги вплита в дейността на външното министерство. И този закон трябва да формулира консулското обслужване (или консулските услуги) като дейност, извършвана от дирекция „Консулски отношения“ в България!

Ако човек не знае за какво става дума, ще си каже: „А как иначе?“.

Точно на това разчитат „юристите“ на външното министерство. Естествено е повечето хора да си нямат понятие и да не знаят, че още през 1989 година(!) България ратифицира Виенската конвенция за консулските отношения, в чл. 5 на която са дефинирани тъй наречените консулски функции, които включват консулското съдействие и консулските услуги. А в чл. 3 ясно се казва: „Консулските

функции се изпълняват от консулства". Не от дирекция „Консулски отношения" в „изпращата държава" (в случая България).

И така, „юристите" на Младенов скалпиха набързо (изровиха, компилираха или бог знае какво) едно недоносче, наречено „Проект на Закон за консулското съдействие и консулските услуги". Още в чл. 1 от този проект не се уточнява, че консулското съдействие и консулските услуги се извършват в чужбина. Един случаен пропуск, може би?

Да, но в т. 2 на чл. 3 това уточнение също е пропуснато. Ще кажете: „Просто случайност". Да, ама не. В чл. 2 се казва: „Органите, които оказват консулско съдействие и извършват консулски услуги са дирекция „Консулски отношения" на Министерството на външните работи" и т.н. Къде дирекция „Консулски отношения", къде консулства в чужбина? Нер'де Ямбол, нер'де Стамбол?

Та, значи, три „случайни" пропуска още в първите три члена.

По-нататък в проекта обаче виждаме защо са направени тези пропуски. В чл. 7, т. 5 в консулските услуги са включени „и преводи на документи". Нещо повече, в чл. 14, ал. 1, т. 2 сред изброените нотариални дейности е вмъкната „заверка на подписа на преводач"!

Такава заверка обаче е премахната като противозаконна от Тарифа № 3 за таксите, които се събират за консулско обслужване, още през 2008.

Но ако проследим логиката на пропуските и явните недомислици в този проект за закон дотук, ще усетим, че липсва една брънка, едно звено, една перла в короната на глупостта. Но и на алчността.

В чл. 14, ал. 2 откриваме това липсващо звено. Там е записано, че консулските длъжностни лица легализират и заверяват документи в съответствие освен с разни други разпоредби и с разпоредбите на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа! И познайте от кога е този правилник. Само от 1958 година. Е, не че не съм малко по-стар от него, но той е просто един бездушен правилник, който дори вече не подлежи на корекция. Защото една плеяда закони и конвенции са го направили негоден за употреба.

Въпреки всичко, „юристите“ на Младенов са решили да направят врътката: първо заповедта за утвърждаване на „проект за типов договор за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа за нуждите на консулското обслужване“, а след това закон, в който да се утвърди фор-

мулировката, че консулско обслужване се прави и в България, от дирекция „Консулски отношения“.

И това само за едни официални преводи? И то възлагани от гражданите, а не от външното министерство.

Я стига! Изобщо не е важно, че тези преводи отдавна не са на МВнР. Важни са таксичките, които министерството събира незаконно от гражданите в продължение на МНОГО години. И не само в чужбина (където са два-три пъти по-високи), а и в България, затвърждавайки убеждението на българските граждани, че са чужденци в собствената си страна.

„Земя без хора за хора без земя“...